

رواداری می‌تواند مشهد را پرچم‌دار موسیقی مقامی کند

مشهد و نقش آن در موسیقی محلی خراسان در گفت‌وگو با حسینعلی مردان‌شاهی، نوازنده دوتار و مؤسس گروه «فردای جام»

مجید خاکپور

عکس:عبادستگانی‌الطهرانی

گفت‌وگوی روز

اگرچه مرکزیت موسیقی محلی خراسان را در جنوب، شرق و شمال و بیشتر با محوریت شهرهای تربت جام و خواف و قوچان می‌دانند. اما این موسیقی در بسیاری شهرها و روستاهای کوچک و بزرگ این خطه غریب نیست. مشهد اما نقش متفاوتی دارد و جغرافیایی است که شماری از برجسته‌ترین نوازندگان و سازگران موسیقی محلی خراسان

و به خصوص دوتار، در آن ساکن شده‌اند و به این ترتیب مشهد شهری است که لحن موسیقی مقامی شرق و شمال و جنوب خراسان را یکجا در خود دارد. مشهد از این نظر هم موقعیت، نقش و وظیفه‌ای مهم و تأثیرگذار دارد. البته اینکه چه اندازه در خور جایگاه و نقشش رفتار کرده و موفق بوده بحث دیگری است. بحثی که در این گفت‌وگو با حسینعلی مردان‌شاهی، از نوازندگان دوتار و مؤسس گروه «فردای جام» به گوشه‌ای از آن پرداخته‌ایم. مردان‌شاهی ۳۰ سال است که به نوازندگی دوتار مشغول است و این ساز را نزد استادان محمد قاسم زاده در تربت جام و ذوالفقار عسکریان در مشهد فراگرفته است. او گروهش اجراهای زیادی در ایران و خارج از ایران داشته‌اند و به گفته خودش بیشترین و بهترین و خاطره‌انگیزترین اجراهایش را در مشهد داشته و البته سخت‌ترین شرایط برای اجرا را. مردان‌شاهی این شهر را به خاطر رواداری‌اش شهری می‌داند که توانسته پذیرای اقشار مختلف از جمله هنرمندان موسیقی محلی خراسان، از نقاط مختلف استان باشد و همین سبب شده مشهد شهری ویژه در حوزه موسیقی مقامی باشد.

● شما بخشی از آموزشتان را در مشهد و پیش استاد ذوالفقار عسکریان دیده‌اید. از همین نکته می‌خواهم استفسار کنم و وارد موضوع گفت‌وگویمان بشوم و بپرسم چرا استادان بزرگی مانند استاد عسکریان به مشهد آمدند و شما چطور با جریان موسیقی محلی خراسان در مشهد آشنا شدید؟

با توجه به اینکه موسیقی محلی مستندات و مکتوبات جدی‌ای ندارد ما نمی‌توانیم خیلی به گذشته‌ها ورود پیدا کنیم. اما در یک صد سال اخیر بعد از اینکه گروه‌هایی از مردم زندگی کوچ‌نشینی را کنار گذاشتند و یکجانشین شدند، یکی از خاستگاه‌های اصلی که استادان بزرگ نوازنده و سازنده آنجا ساکن شدند، مشهد و به خصوص در منطقه «ساختمان» (شهرک شهید رجایی فعلی) بود. چون که این منطقه محل تجمع اقوام مختلف است. باعث‌شده‌که استادان بزرگ رونق کار خودشان را در آنجا ببینند و حتی سازندگان معروف دوتار مانند جهانگیر و کلپ محمد (کربلایی محمد) آنجا مستقر شدند. خانواده عسکریان هم یکی از خانواده‌هایی بود که آنجا مستقر شد و پدر استاد عسکریان هم آنجا بودند. خود ذوالفقار عسکریان یعنی یک قطب، یک منبع، یک مرجع، می‌دانیم که استاد عسکریان یگانه فردی بود که تسلط کامل

به موسیقی شمال و جنوب خراسان و حتی ترکمن داشت. از شمال خراسان هم استادی مانند محمد یگانه را داریم که در مشهد مستقر شدند. در حوزه سازهای دیگر مانند شُرنا و دُهل هم استادانی در مشهد ساکن شدند و همه این‌ها باعث شد که مشهد به عنوان یک مرکز تبلور موسیقی مورد توجه باشد. گفتیم که حضوراستادی مانندذوالفقار عسکریان یعنی یک اتفاق بزرگ و خیلی از افراد باید می‌رفتند به ایشان سر می‌زدند. خود من هفته به هفته خود را ملزم می‌دانستم که بروم پیششان و تلمذ کنم و بزرگم. این جریان بوده و هنوز ادامه دارد و امروز ما استادان شاخصی از جمله فرزند استاد عسکریان، یعنی محسن عسکریان را داریم که ایشان وبرادرانشان نقش مهمی در ترویج موسیقی جنوب خراسان داشته‌اند. استاد محمد یگانه هم نقش بزرگی در ترویج و انتقال موسیقی شمال خراسان دارد. همه این‌ها باعث شده که مشهد باوجودی که سبقه فرهنگی کمتری در این عرصه دارد، خودش بشودیک شهرویزه در حوزه موسیقی مقامی.

مهرا غفوریان، پرویز پرستویی،

سوگل طهماسبی و متین ستوده

از جمله هنرمندانی هستند که

نستیم به اتفاق‌های روزهای اخیر در فضای اجتماعی و هنری به تازگی مطالبی را منتشر کرده‌اند. همچنین از کودکان خواسته شده پیامی را برای مردم جهان بگویند. به گزارش ایسنا، برخی از هنرمندان و فعالان هنری در روزهای اخیر همچنان نسبت به رویدادهای کشور و نیز کودکان شهید میناب ابراز احساسات و واکنش دارند که آن را در فضای مجازی به طرق گوناگون بازتاب می‌دهند. از آنجایی که ترانه جدید روزبه بمانی به یاد شهدای میناب به تازگی منتشر شده، بعضی هنرمندان همچون پرویز پرستویی و مهرا غفوریان به بازنشر آن پرداخته‌اند.

غفوریان همچنین پس از انتخاب محسن چاوشی به عنوان چهره هنر انقلاب که مراسم آن شامگاه گذشته برگزار شد، عکسی از این خواننده منتشر کرده است. این بازیگر در خاوستوری‌های روزانه خود عکس‌هایی از پرچم

چون نهادهای فرهنگی به این موضوع توجه ندارند متأسفانه.

● این لایه‌های بیرونی و نهادهای رسمی که اشاره کردید، چه کم‌کاری داشته و فکرمی‌کنید کم‌کاری این نهادها چه خلأیی ایجاد کرده‌است؟ تا به حال نهادها نه تنها کم‌کاری کرده‌اند، بلکه بعضی‌وقت‌هابه‌نظرمن غفلت‌زیادی هم‌کرده‌اند. یادم‌است که در روزهای آخر عمر استاد عسکریان که در بیمارستان امام‌رضا^ع بستری بودند، یابکی از همین مسئولان مشهد رقتیم برای عیادت. این مسئول نمی‌دانست این استاد نی‌می‌زند یا دوتار! این یعنی شناخت نداشتن مسئولان و نهادهای فرهنگی از هنرمندان برجسته‌ای که در مشهد داریم. این شناخت نداشتن اولین آسیب است و هم باعث شده کاری نکنند. یعنی حتی جشنواره‌ای به نام موسیقی هنرمندان ساکن در مشهد را نداشتیم. متولی اصلی‌اش هم شهرداری و ارشاد و میراث فرهنگی است. بخش بزرگی از زندگی استاد عثمان محمدپرست در مشهد بوده، ولی خوب، هیچ کاری در خور او انجام نشده است. از طرف دیگر مشهد ظرفیت بالایی دارد. مثلاً وقتی در نوروز ۲۰۲۰ میلیون نفرگردشگر می‌آید، می‌توانیم جشنواره‌های هنری در خود شهر داشته باشیم. این کم‌کاری‌ها و شناخت نداشتن‌ها باعث شده که همه از بیرون به مشهد به عنوان شهری که هویت فرهنگی کم‌رنگی دارد نگاه می‌کنند. حالا زنده کردن این‌ها و وقت گذاشتن و پای کار آمدن مسئولان می‌تواند یک بازی برد برد باشد هم برای آن‌ها و هم برای مردم و هم برای هنرمندان که متأسفانه تا الان هیچ اتفاقی نیفتاده است. منی که ۳۰ سال دارم موسیقی‌کارمی‌کنم چیزی ندیده‌ام. چرا، در گذشته‌های خیلی دور جشنواره‌های موسیقی استان در مشهد برگزار می‌شد ولی اینکه صرفاً

با محوریت هنرمندان مشهدی و با توجه به این حوزه بومی و محلی جشنواره‌ای برگزار شود، من چیزی ندیده‌ام که می‌تواند جای کار داشته باشد.

● یک مسئله که موسیقی را ترویج می‌کند، اجرای زنده است، چه به صورت کنسرت و چه اجراهایی کوچک‌تر. البته در مشهد عناوینی مانند اجرای «کارگاهی» و «هماهیشی» مرسوم‌شده و شما هم

اجراهای زیادی با این عناوین در مشهد داشته‌اید. استقبال از اجرای گروه‌شما که یک گروه موسیقی محلی است در مشهد چطور بوده؟ تجربه‌تان از واکنش مردم وقتی بی‌واسطه و به صورت مستقیم با موسیقی محلی خراسان و نوازندگان این موسیقی رودررو می‌شوند چطور بوده؟

من اجراهایی در جاهای مختلف از کشورهای دیگر تا شهرهای مختلف ایران داشته‌ام، بدون تعارف می‌گویم خاص‌ترین، خاطره‌انگیزترین و بهترین اجراهای ما در مشهد بوده است. یعنی ما در مشهد مخاطبی داریم که شاید حتی نوابی را شنیده باشد، اما آن موسیقی

را که اجدادش شنیده‌اند در ناخودآگاهش و به گفته ما، در خونش هست و این یک نظریه علمی است که ناخودآگاه ما توان تداعی دارد. ما مردم فهیمی داریم. حتی بچه‌های فنی در بخش صوت هم بسیار حرفه‌ای هستند. اجرای چهره به چهره خیلی تأثیرگذار است. یادم‌است سال ۹۲ اجرائی در مشهد داشتیم که استقبال فوق‌العاده بود. اما چه کنیم که شکل این اجراها دیگر بیشتر همایشی شده است. مثلاً اداره‌ای برنامه و همایشی دارد و ما می‌رویم اجرا می‌کنیم. شهرداری برنامه‌ای دارد و ما می‌رویم اجرا می‌کنیم. این خوب نیست. آن اجرائی که مردم علاقه مند بیایند یک چیز دیگر است. کمتر گروهی مانند گروه ما در مشهد اجرا داشته‌اند. اما هنوز که هنوز است ما برای هر اجرا باید مجوز بگیریم؛ یعنی اگر دو روز اجرا داریم، برای هر روزش باید برویم مجوز بگیریم.

موسیقی مقامی که یک موسیقی ژلال و بی‌غل و غش و عرفان مسلک و هویت ساز است و اصلا خودش می‌تواند یک پیوست فرهنگی باشد. یکی از عناصر رونق موسیقی در قدیم و دلیل اینکه موسیقی این همه جریان داشته، این بوده که شب به شب هنرمند می‌آمده برای مردم خودش اجرا می‌کرده. این الان دارد برای مردم ما قطع می‌شود. باید یک فکر جدی‌ای در این قسمت بشود. ما برای یک اجرای ۱۳۰، ۴۰ نفری باید از هزار خان رد شویم که دیگر اصلاً انرژی‌ای برای آدم نمی‌ماند که پیگیر این کارها شود. می‌گوید عطایش را به لقایش بخشیدم گروه فدای جام که یک گروه شناخته‌شده است و من هم فرهنگی هستم و دوستان و آشنایانی دارم، وضع ما این است. آن وقت جوانی که گروهی راه انداخته و می‌خواهد کار کند و دیده شود، او چه بساطی دارد؟ یعنی ما مفهوم «کنسلی» را در مشهد خوب لمس می‌کنیم. همه این‌ها هم انرژی‌گیر هستند. چند نفر هستند که کار فرهنگی را رسالت خودشان ببینند؟ بعضی‌ها لذتشان که بشکنند می‌رود کنار و ما متأسفانه بخش بزرگی از استادان را این طوری داریم از دست می‌دهیم.

● شما پیش از آموزشتان را در مشهد و پیش استاد ذوالفقار عسکریان دیده‌اید. از همین نکته می‌خواهم استفسار کنم و وارد موضوع گفت‌وگویمان بشوم و بپرسم چرا استادان بزرگی مانند استاد عسکریان به مشهد آمدند و شما چطور با جریان موسیقی محلی خراسان در مشهد آشنا شدید؟

با توجه به اینکه موسیقی محلی مستندات و مکتوبات جدی‌ای ندارد ما نمی‌توانیم خیلی به گذشته‌ها ورود پیدا کنیم. اما در یک صد سال اخیر بعد از اینکه گروه‌هایی از مردم زندگی کوچ‌نشینی را کنار گذاشتند و یکجانشین شدند، یکی از خاستگاه‌های اصلی که استادان بزرگ نوازنده و سازنده آنجا ساکن شدند، مشهد و به خصوص در منطقه «ساختمان» (شهرک شهید رجایی فعلی) بود. چون که این منطقه محل تجمع اقوام مختلف است. باعث‌شده‌که استادان بزرگ رونق کار خودشان را در آنجا ببینند و حتی سازندگان معروف دوتار مانند جهانگیر و کلپ محمد (کربلایی محمد) آنجا مستقر شدند. خانواده عسکریان هم یکی از خانواده‌هایی بود که آنجا مستقر شد و پدر استاد عسکریان هم آنجا بودند. خود ذوالفقار عسکریان یعنی یک قطب، یک منبع، یک مرجع، می‌دانیم که استاد عسکریان یگانه فردی بود که تسلط کامل

به موسیقی شمال و جنوب خراسان و حتی ترکمن داشت. از شمال خراسان هم استادی مانند محمد یگانه را داریم که در مشهد مستقر شدند. در حوزه سازهای دیگر مانند شُرنا و دُهل هم استادانی در مشهد ساکن شدند و همه این‌ها باعث شد که مشهد به عنوان یک مرکز تبلور موسیقی مورد توجه باشد. گفتیم که حضوراستادی مانندذوالفقار عسکریان یعنی یک اتفاق بزرگ و خیلی از افراد باید می‌رفتند به ایشان سر می‌زدند. خود من هفته به هفته خود را ملزم می‌دانستم که بروم پیششان و تلمذ کنم و بزرگم. این جریان بوده و هنوز ادامه دارد و امروز ما استادان شاخصی از جمله فرزند استاد عسکریان، یعنی محسن عسکریان را داریم که ایشان وبرادرانشان نقش مهمی در ترویج موسیقی جنوب خراسان داشته‌اند. استاد محمد یگانه هم نقش بزرگی در ترویج و انتقال موسیقی شمال خراسان دارد. همه این‌ها باعث شده که مشهد باوجودی که سبقه فرهنگی کمتری در این عرصه دارد، خودش بشودیک شهرویزه در حوزه موسیقی مقامی.

● شما بخشی از آموزشتان را در مشهد و پیش استاد ذوالفقار عسکریان دیده‌اید. از همین نکته می‌خواهم استفسار کنم و وارد موضوع گفت‌وگویمان بشوم و بپرسم چرا استادان بزرگی مانند استاد عسکریان به مشهد آمدند و شما چطور با جریان موسیقی محلی خراسان در مشهد آشنا شدید؟

با توجه به اینکه موسیقی محلی مستندات و مکتوبات جدی‌ای ندارد ما نمی‌توانیم خیلی به گذشته‌ها ورود پیدا کنیم. اما در یک صد سال اخیر بعد از اینکه گروه‌هایی از مردم زندگی کوچ‌نشینی را کنار گذاشتند و یکجانشین شدند، یکی از خاستگاه‌های اصلی که استادان بزرگ نوازنده و سازنده آنجا ساکن شدند، مشهد و به خصوص در منطقه «ساختمان» (شهرک شهید رجایی فعلی) بود. چون که این منطقه محل تجمع اقوام مختلف است. باعث‌شده‌که استادان بزرگ رونق کار خودشان را در آنجا ببینند و حتی سازندگان معروف دوتار مانند جهانگیر و کلپ محمد (کربلایی محمد) آنجا مستقر شدند. خانواده عسکریان هم یکی از خانواده‌هایی بود که آنجا مستقر شد و پدر استاد عسکریان هم آنجا بودند. خود ذوالفقار عسکریان یعنی یک قطب، یک منبع، یک مرجع، می‌دانیم که استاد عسکریان یگانه فردی بود که تسلط کامل

نگاهی به ادامه واکنش‌های هنرمدان در فضای مجازی درباره جنگ تحمیلی سوم سمت درست تاریخ همین جاوسط ایران است

عنوان که «اگه وطن پرستی بی شرفیه، من بی شرف ترینم»، نوشته است: «این روزا اصطلاح بی شرف و باشرف معنی واقعی خودش رو از دست داده. اگه وطن پرستی بی شرفیه، من بی شرف ترینم.»

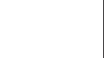
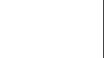
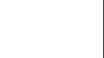
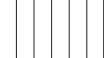
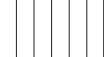
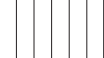
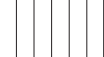
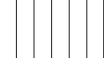
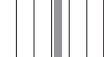
اگه مخالف حمله آمریکا و اسرائیل خون خوار بودن به وطنت، به میهنت، به ایرانت بی شرفیه، من بی شرف ترینم. اگه خون‌گریه کردن واسه بچه‌هایی که فقط رفته بودن مدرسه وباموشک و بمب بشردوستانه آمریکا و اسرائیل نه تنها به خونه برنگشتن و یکیشون حتی شناسایی هم نشد، من بی شرف ترینم. اگه جیگرم آتیش و خونه واسه هم وطنام که خونه هاشون خراب شد و عزیزنوشو از دست دادن ... و هزار اگه دیگه، «همچنین سوگل طهماسبی با انتشار

ویدیویی از کودکان و نوجوانان خواسته است تا با انتشار پیام به هر زبان خارجی که بلد هستند پیامی را برای مردم جهان بگویند تا از طریق رایزن‌های فرهنگی ایران منتشر شود. دقیقاًهمین جاوسط ایران است.»علی‌احمدی، تهیه‌کننده سینما و تلویزیون نیز با انتشار متنی درباره شکوه اتحاد ملت ایران نوشته است: «خدایا هر کس به این اتحاد مقدس لطمه می‌زند ذلیل و خوار و ریشه کن بفرما.» متین ستوده، بازیگر نیز در متنی با این

شهرخبر

SHAHRAJANNEWS.IR

عکس:عبادستگانی‌الطهرانی

کب و گفت

مرخصی اجباری برای دشمن، اثر جدید کارتونی که رونمایی شد

مسعود شجاعی طباطبایی و محمد حسین نیرومند، اثر جدید کارتونی شان را با انتقاد از سیاست‌های ترامپ و نتانیاهو منتشر کردند. به گزارش مهر سیدمسعود شجاعی طباطبایی، هنرمند کاریکاتوریست جبهه انقلاب، در ادامه طراحی‌های نقادانه خود به سیاست‌های ترامپ و نتانیاهو، اثر جدیدش را منتشر کرد. وی در توضیح این اثر نوشته است: «ایست بازرسی با تفتیش مخصوص، ورود بدون بلیت اکیدا ممنوع! به جز چین، روسیه، اسپانیا و البته ایران!» همچنین محمد حسین نیرومند، هنرمند طراح و کاریکاتوریست مشهدی، کارتونی منتشر کرد که عنوانش «مرخصی اجباری ترامپ و نتانیاهو در آتش بس» است که برخی کشورهای عربی منطقه نیز به آن‌ها برای بازسازی شان کمک می‌کنند.

کب و گفت

امیر سیدزاده، تهیه‌کننده مشهدی سینما:

خیانت برخی از هنرمندان در تاریخ ثبت خواهد شد

شکبیا افخمی راد امیر سیدزاده، سینماگر مشهدی که تا به امروز تهیه‌کنندگی فیلم‌هایی چون «تعارض»، «مادر قلب اتمی» و «خانم» را بر عهده داشته است در گفت‌وگو با شهرآرا با اشاره به شرایط حساس کشور، خواستار واکنش جدی تر هنرمندان به رویدادهای اخیر شد و بر نقش مهم دولت در حمایت از تولید آثار فرهنگی و ثبت وقایع تاریخی تأکید کرد.

واکنش نامناسب هنرمندان

امیر سیدزاده، تهیه‌کننده مشهدی سینما، با اشاره به وضعیت جنگی در کشور و رویارویی جمهوری اسلامی ایران با دنیای کفر اظهار کرد: این روزها همه جهان کفر علیه اسلام و مسلمانین به مرکزیت ایران و مردم ما شوریده‌اند و با حمله نظامی، کشور را به سمت ویرانی برده‌اند. از همین رو ضروری است اقشار مختلف جامعه، سکوت نکنند و نسبت به اتفاقات در حال وقوع واکنش نشان دهند.

او با بیان اینکه در هر جامعه‌ای گروهی از افراد به عنوان چهره‌های تأثیرگذار شناخته می‌شوند، تأکید کرد: هنرمندان، ورزشکاران و فعالان حوزه‌های فرهنگی از جمله افراد تأثیرگذار در جامعه هستند که به دلیل جایگاه اجتماعی خود، مسئولیت بیشتری در قبال اتفاقات اطراف دارند.

این تهیه‌کننده سینما ادامه داد: این افراد در طول دوران بعد از پیروزی انقلاب اسلامی با بهره‌گیری از امکانات و امنیت موجود در کشور به موقعیت فعلی خود دست پیدا کرده‌اند، به همین دلیل هم انتظار می‌رود در قبال رخداد‌های مهم، واکنش مناسب‌تر و مؤثرتری نسبت به سایر افراد جامعه داشته باشند. سیدزاده بر این باور است که هنرمند به عنوان فردی شناخته‌شده در جامعه باید نسبت به آنچه امروز به عنوان جنگ دنیای کفر علیه اسلام مطرح می‌شود، واکنش نشان دهد و برای محکومیت آن از هر طریق ممکن، چه عملی، چه زبانی و یا هر روش دیگری اقدام کند. او در ادامه صحبت‌هایش از عملکرد بخشی از جامعه هنری در این روزها انتقاد کرد و یادآور شد، متأسفانه از ۹ اسفند به این سو شاهد واکنش مناسبی از سوی بخش زیادی از جامعه هنری نسبت به اتفاقات رخ داده نبودیم. این درحالی است که در حملات جنایتکارانه آمریکا و اسرائیل، رهبر و جمعی از مسئولان و فرماندهان ارشاد کشورمان هدف قرار گرفتند و به شهادت رسیدند، در کنار آن‌ها هر روز عده‌ای از مردم بی‌گناه و غیرنظامی کشورمان نیز زیر بمب‌ها، موشک‌ها و تهاجمات نظامی دنیای کفر جانشان را از دست می‌دهند و به شهادت می‌رسند. سیدزاده با طرح این پرسش که آیا می‌توان در برابر چنین اتفاقاتی سکوت کرد، گفت: سکوت و بی‌واکنشی در این روزها، خیانت بزرگی است و باید هنرمندان و مسئولانی که تا به امروز کم‌تفاوت یا بی‌تفاوت بوده‌اند، از عمق وجود واکنش نشان دهند و این اقدامات را محکوم کنند. او ادامه داد: سکوت امروز به منزله خیانت است و جای هیچ عذر و بهانه‌ای هم ندارد؛ خیانت به خون شهدا، خیانت به امنیت کشور و توهین به جامعه‌ای که هر لحظه بخشی از آن در معرض حملات نظامی قرار می‌گیرد و مردم آن خانه و زندگی خود را از دست می‌دهند. این تهیه‌کننده خطاب به چهره‌های مشهور گفت: افرادی که با امکانات همین کشور به جایگاه سلبریتی رسیده‌اند، باید بدانند سکوت آن‌ها در تاریخ ثبت خواهد شد و این مسئله می‌تواند جایگاه اجتماعی آن‌ها را در میان مردم تحت تأثیر قرار دهد. او با ابراز اطمینان از پایان این شرایط افزود: به طور قطع این جنگ با پیروزی مردم ایران و امت اسلام به پایان خواهد رسید و مردم ما سر بلندتر از گذشته در عرصه جهانی ظاهر خواهند شد، اما کسانی که در این شرایط سکوت کردند، لکه‌نگی خواهند بود که هیچ‌زمان از دامن تاریخ پاک نمی‌شوند.

حمایت بخش دولتی از تولیدات سینمایی

سیدزاده در بخش دیگری از سخنان خود به نقش سینما در ثبت وقایع پرداخت و گفت: پیش از این بر حضور بخش خصوصی در سینما تأکید می‌شد، اما در شرایط فعلی و به دلیل مسائل امنیتی، لازم است بخش دولتی برای تولید آثار سینمایی وارد عمل شود. او همچنین تأکید کرد: باید بستری لازم برای هنرمندانی که می‌خواهند وقایع جنگ ۱۲ روزه، جنگ رمضان و اتفاقات جاری را به تصویر بکشند، فراهم شود تا این رویدادها به درستی ثبت و به نسل‌های آینده منتقل شود. این تهیه‌کننده که معتقد است دولت نقش بسیار مهمی در ثبت و ضبط وقایع تاریخی دارد افزود: تاریخ باید از نوشته‌شود، چون سرنوشت بشر و جهان اسلام تحت تأثیر این رویدادها قرار گرفته است و مسیر جدیدی را طی می‌کند که ان شاء... عزت جامعه اسلامی را بر همه دنیا آشکار خواهد کرد. سیدزاده تصریح کرد: قطار پیشرفت جامعه اسلامی که به حرکت درآمده، متوقف نخواهد شد و لازم است همه بخش‌ها برای ثبت این وقایع و انتقال آن به نسل‌های آینده همکاری کنند. او همچنین بر ضرورت آگاهی بخشی تأکید کرد و گفت: باید در آثار هنری، هم به تهاجم رژیم صهیونیستی و استکبار جهانی به سرکردگی آمریکا و هم به ریشه‌های این اتفاقات پرداخته‌شود. به گفته سیدزاده، برخی کشورهای منطقه به وظایف خود عمل نکرده و با همراهی با دشمن، مانع از پیشرفت امت اسلامی شده‌اند که این موضوع‌ها نیز باید به تصویر کشیده شود. این تهیه‌کننده در پایان اظهار کرد: ثبت و مستندسازی این مسائل در قالب آثار هنری می‌تواند تأثیر زیادی در افزایش آگاهی نسل حاضر و آینده داشته باشد و من نیز در این مسیر، در صورت فراهم‌شدن شرایط و وجود درخواست، آمادگی کامل برای تولید اثر در چارچوب ضوابط موجود را دارم.

